

Prócz tego, winien kandydat przy egzaminie ustnym uzasadnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim szczególną uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem osobno i nie może trwać dłużej, niż dwie godziny.

§ 10. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za nieudane, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „niedostatecznie”.

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry”, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „niedostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata nie są wystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy, niż pół roku, nie dłuższy zaś, niż rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku, egzaminu powtarzać nie wolno.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Egzaminatorzy głosują według kolejności, w jakiej egzaminowali, po czym ostatni daje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, pytania egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią z godłem państwowym i o treści następującej: „Komisja egzaminacyjna dla egzaminu administracyjnego dla urzędników państwowych II kategorii przy”.

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i koszty podróży.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obo-

wiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Miklaszewski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej: *Simon*

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1924 r., poz. 144.

L. Protokołu egzaminacyjnego

Świadectwo.

Pan
(charakter służbowy)

poddał się w dniach
na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 15 poz. 144) egzaminowi na stanowiska administracyjne II kategorii w służbie państwowej i złożył go z wynikiem

Warszawa, dnia 192... r.

Pieczęć

Komisja egzaminacyjna przy

Przewodniczący Komisji:

Komisarze egzaminacyjni:

145.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 lutego 1924 r.

w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67 poz. 402), punktów 1, 7 i 10 art. 2 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) oraz § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r.

w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86), zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokoiów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. № 10 poz. 78) przedłuża się na dalsze dwa lata.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 17 lutego 1924 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sołtan*

146.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 12 lutego 1924 r.

w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia wykazu towarów, podlegających opłacie cła normalnego.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie uiszczania należności celnych wymierzonych w złotych frankach (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 135 poz. 1124) zarządza się co następuje:

§ 1. W wykazie towarów, wyszczególnionych w § 1 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 953) w sprawie wykazu towarów podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu, w brzmieniu ustalonym § 8 rozporządzenia z dn. 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych, uzupełnionym rozporządzeniem z dn. 5 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 3 poz. 19) pozycja 209 p. 1-a, 1-b, otrzymuje następujące brzmienie: Bielizna i odzież wykończona i niewykończona zwykła lub przybrana haftami, koronkami, ozdobami i t. p. z wyjątkiem wykonanej z materiałów objętych pozycjami 195, 196, 201, 205, p. 1 a, p. 2 a, 206, 207.

§ 2. Do wykazu towarów, wyszczególnionych w § 1 rozporządzenia z dn. 16 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 953) i z dn. 5 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 3 poz. 19) włącza się następujące towary:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
6 p. 1.	Owoce i jagody świeże, solone, moczone oprócz oddzielnie wymienionych.
6 p. 2 b.	Pomarańcze i pomarańczki świeże.
18 p. 1	Kawa surowa w ziarnkach.
28 Uwaga 3.	Wina skażone solą do wyrobu koniaku, od 8° do 25° alkoholu włącznie za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Pozycja taryfy celnej:

Nazwa towaru

50	Gabki.
77 p. 4 a, b, p. 5.	Wyroby ze szkła, objęte powyższymi punktami, przeznaczone do celów techniczno-przemysłowych.
111	Związki antymonu: emetyk (winian potasu i antymonu), fluorek, mleczan i szczawian antymonu; podwójne sole tych kwasów; siarczki antymonu sztuczny.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

147.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 12 lutego 1924 r.

w przedmiocie częściowej zmiany § 1 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, opłacających cło w monecie złotej.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia z d. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem z dn. 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie uiszczania należności celnych, wymierzonych w złotych frankach (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 135 poz. 1124) zarządza się co następuje:

§ 1. Z wykazu towarów, wyszczególnionych w § 1 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 954), opłacających cło w monecie złotej, skreśla się następujące towary:

Poz. taryfy celnej:

Nazwa towaru:

6 p. 1	Owoce i jagody świeże, solone, moczone, oprócz oddzielnie wymienionych;
6 p. 2-b	Pomarańcze i pomarańczki świeże;
z 77 p. 4 a i b, p. 5	Wyroby ze szkła, objęte powyższymi punktami, przeznaczone do celów techniczno-przemysłowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*